

استفاده درمانی از دریا و اقلیم دریائی^۱

دکتر محمد جواد جنیدی

مقدمه

استفاده از دریا برای درمان بیماریها تازگی ندارد. بشر از دوران بسیار قدیم از دریا برای این منظور استفاده میکرده است. خدایان «همر» افرزی و قدرت خود را از تماس بالاموج دریا دریافت میکردند. سفراط و هرودوت اثر دریا را ذکر کرده اند و «اوری پید»^۲ نوشته است که «دریا بیماریهای افراد را درمان میکند» و دانشمندان یونانی و ایرانی اثرات شفابخش درمان دریائی را میدانستند. در قرون وسطی استفاده درمانی از دریا بدست فراموشی سپرده شد ولی در اروپا از نیمة دوم قرن هجدهم میلادی نظرها از تو متوجه دریا شد و دانشمندان توجه افراد را با اثرات سودمند دریا جلب کردند و «جیل کرایست»^۳ در سال ۱۷۷۰ مسافرت دریائی را برای درمان خونروری دیوی^۴ تجویز کرد. از اوایل قرن نوزدهم دوره تجربی جای خود را بتدریج بدورة علمی داد و پژوهش های علمی درباره اثرات درمانی آغاز شد و در سال ۱۹۱۳ «مجمع بین المللی

1_ Thalassothérapie.

2_ Euripide.

3_ Gilchrist.

4_ Phtisie.

درمان دریائی^۱ تشکیل گردید و پژوهندگان به پژوهش پرداختند و اثرات و موارد استعمال درمان دریائی و نتایج حاصل را بطور دقیق معین و مشخص کردند (۲۰۶ و ۲۰۷).^۲

خصوصیات آب دریا :

آب دریا نمکین است و املاح آن بر حسب درجه حرارت و مقادیر آب شیرینی که بوسیله رودخانه‌ها با آن می‌ریزد تفاوت می‌کند. مقدار متوسط املاح آب دریا که از آزمایش ۷۷ نمونه از نقاط گوناگون زمین بدست آمده ۳۵ گرم در لیتر و مهترین این املاح بقدر زیر است:

کل و رسیدیم	۲۷ر۲۱۳	گرم یا	۷۷ر۵۵۸	درصد املاح
کل و منیزیم	۳ر۸۰۷	»	۱۰ر۸۷۸	»
سولفات منیزیم	۱۶۵۸	»	۴ر۷۳۷	»
سولفات کلسیم	۱ر۲۶۰	»	۳ر۶۰۰	»
سولفات پتاسیم	۲ر۴۶۵	»	۰ر۸۶۳	»
کربنات کلسیم	۰ر۳۴۵	»	۰ر۱۲۳	»
برهورمنیزیم	۰ر۲۱۷	»	۰ر۰۷۶	»

آب دریا عناصر دیگر مانند ازت، سیلیس، لیتیوم، فسفر، آهن، ید، باریوم، رو بید یوم، آرسنیک، مس، روی، منکنر، سرب، سلنیوم، قلع، سریوم، اورانیوم، توریوم، مولیبدن، نیکل، گالیوم، اسکاندیوم، سریوم،

1- Association Internationale de Thalassothérapie.

۲- از طرف راست، شماره اول مشخص منبع اکتساب و شماره‌های بعدی صفحات آن منبع است.

وانادیوم، نقره، طلا، رادیوم وغیره دربردارد. گرچه مقدار بسیاری از این عناصر ناچیز است ولی از نظر حیاتی اهمیت زیاد دارد.

آب دریا مقداری از گازهای جو مانند اکسیژن، نیتروژن، گاز کربنیک وغیره را درخود دارد.

آب دریا قلیائی و pH متوسط آن ۸ است و در مرداب‌های ساحلی در اثر فعالیت فتوسنتری گیاهان ممکن است به ۹ برسد (۲۴ - ۲۵ و ۲۶). همانطور که در بالا یاد شد میزان املاح دریاها واقیانوسها و حتی نقاط گوناگون یک دریا متفاوت است مثلاً میزان تقریبی املاح دریای مدیترانه ۳۶ تا ۳۹، دریای احمر ۴۰، اقیانوس هند ۳۵-۵ ریس، اقیانوس اطلس ۳۶، دریای بالتیک بطور متوسط ۷ و دریای خزر ۱۳ گرم در لیتر میباشد. مقدار املاح آب دریای مدیترانه در نزدیکی تنگه جبل الطارق ۳۶، در طول سواحل شرقی جزایر کورس و ساردنی یا در سواحل الجزایر ۳۸، در سواحل آسیای صغیر ۳۹ گرم در لیتر است و در شمال دریای آدریاتیک در اثر ورود آب رودخانه‌ها به ۳۳ گرم در لیتر میرسد (۲۱ - ۳).

بیش از پنجاه سال است که دانشمندان از خاصیت تصفیه طبیعی و خودبخود^۱ آب دریا اطلاع دارند ولی از سال ۱۹۵۲ متوجه شدند که آب دریا در مقابل باکتریهای بیماری‌زا روده‌ای یک نیروی ضد حیاتی^۲ دارد و این خاصیت در اثر حرارت از بین میروند. «موریس اوبرت»^۳ از پژوهش‌های خود در آزمایشگاه چنین نتیجه گرفته است که در عمل تصفیه

1- Auto-épuration.

2- Antibiotique.

3- Maurice Aubert.

خود بخود علاوه بر عوامل فیزیکی و شیمیائی محیط، عوامل بیولوژیک نیز مؤثر هستند که موجودات زنده دریائی (پلانکتون‌ها) بویژه موجودات گیاهی دریائی (فیتوپلانکتون‌ها) در آنها نقشی دارند (۴ - ۸۳ تا ۹۳).

« استفانسکو^۱ و همکارانش نیز پژوهش‌هایی درمورد خاصیت ضد حیاتی آب دریا برای برخی از میکروبهای بیماریزا در آزمایشگاه انجام داده و چنین نتیجه گرفته‌اند که میکروبهای مورد آزمایش در آب دریا تازه بمراتب کمتر زنده میمانند تا در آب دریای نگهداری یا عقیم شده و اینطور تعبیر میکنند که خاصیت آب دریا، بوجود ریز موجودهای^۲ مانند «انفسوز آرها»^۳، پدیده‌های «باهم کاستی»^۴، اسید آکریلیک^۵ مترشحه از برخی فیتوپلانکتون‌ها، باکتریوفاژها وغیره منبوط میباشد که البته در دریا عوامل رقیق شدن، رسوب کردن، انوار فوق بنفش وغیره نیز اضافه میشوند (۵ - ۱۰۱ تا ۱۰۳).

نظر باینکه آب از میان مایعات معمولی بالاترین گرمای ویژه باطن فیت حرارتی را دارد، دریا یک مخزن گرم‌ماست و پرتوهای حرارتی را انبار میکند و در اختیار نسیم و باد قرار میدهد. بهمین جهت است که یک پایداری حرارتی در نواحی دریائی وجود دارد و میزان تغییرات حرارتی روزانه و سالانه نسبت بدیگر نواحی کمتر است و معمولاً نوسانات حرارتی روزانه و شبانه چندان قابل ملاحظه نمیباشد. تابستان خنک‌تر و زمستان

1- Stefanescu.

2- Microorganismes.

3- Infusoires.

4- Antagonisme.

5- Acide acrylique.

ملايم‌تر است ولی در عین حال که نوسانات حرارتی روزانه کم است معذلک غروب آفتاب یک تغییر حرارتی ناگهانی را سبب می‌شود. اثرات مخزن حرارتی دریائی تا حدود ۱۲ کیلومتری عمق ساحل محسوس است (۱ - ۲۰۷). درجه حرارت آب دریا با عرض جغرافیائی همچنین با فصل و وزش بادها تغییر می‌کند (۱ - ۲۱۹).

همانطور که در پیش اشاره شد آب دریا موجودات گیاهی زیاد دارد که برخی از آنها مانند آنکه‌ها اغلب در اعماق دریا هستند و شکل و اندازه آنها خیلی متفاوت است. طول آنها از چند هزار میلی‌متر تا حدود ۵۰ متر ممکن است برسد. این موجودات گیاهی مواد گوناگون بویژه بر موج‌درخواست ثابت می‌کنند بطوریکه یک کیلوگرم «لامی‌فر»^۱ یک گرم ید دارد. این موجودات گیاهی مقادیر قابل توجهی ویتامین‌های گوناگون دارند. بطورکلی آب دریا یک محیط زنده است و خواص خود را مانند آبهایمعدنی در اثر نگهداری در بطری از دست میدهد. آب دریا همه پیام‌های سماوی مانند انوار کیهانی را دریافت می‌کند و بهمین دلیل نمک دریائی ایرادیه است و بر نمک معدنی ترجیح دارد (۱ - ۲۲۱).

اثرات آب دریا :

استحمام در دریا دو اثر در بدن بوجود می‌آورد. در آغاز احساس ناگهانی سرما وضعف روحی^۲ کم پاپیش شدید بویژه در مورد کودکان توانم با ترس عارض می‌شود. تنفس و جریان خون کند می‌گردد. رنگ پوست

1- Lamineaire.

2- Oppression.

می‌برد. خون بسوی احشاء و بویژه بطرف سر می‌رود و از این‌رو رنگ رخسار قرمز یا متمایل با آبی می‌شود. ولی پس از چند ثانیه یک واکنش مطبوع ظاهر می‌شود و شخص احساس آرامش می‌کند. جریان خون تندر و پوست گرم می‌شود و رنگ خود را باز می‌باید. در برخی از مواقع بویژه در هوردد کودکان پس از اثر نخستین یک لرز وضعف روحی شدیدتر از قبلی عارض می‌شود (۶۹۲-۶).

اثرات آب دریا بیشتر مر بوط بخواص فیزیکی آب دریا است و با درجه حرارت آب، آرام یا طوفانی بودن دریا، درجه حرارت هوای محیط، بادها و مدت استحمام تفاوت می‌کند. در جریان استحمام در آب دریا، بدن با کاهش حرارتی بكمك از دیاباد سوخت و تحریک تغذیه و کارهای گوارشی مبارزه می‌کند. حرکات تنفسی وسیع تر می‌شود و تبادل تنفسی افزایش می‌باید بنابراین استحمام در آب دریا اثر تقویت‌کننده دارد همچنین امواج دریا و حرکات آب آن اثر تحریک کننده روی اعصاب محیطی و یک اثر مکانیکی مالش (ماساژ) روی بدن دارد. استحمام طولانی در دریا ایجاد خستگی می‌کند و یک لرز ثانوی تولید می‌شود و این نمایانگر آن است که از حد ظرفیت تولید و تنظیم حرارتی بدن گذشته است (۱-۲۲۲).

بطور کلی استحمام در آب دریا برای عدم کفايت تغذیه‌ای^۱، راشی تیسم، دوران نقاحت، افراد لنفاتیک، بی‌اشتهاهی وغیره مفید است (۱-۲۲۵).

بعقیده «باسمنس»^۲ آب دریا عناصری را در حدود می‌کر و گرم در

1- Hypotrophie.

2- Basmans.

خود دارد که نقش مهمی را بعنوان کاتالیزور بر عهده دارد. مثلاً منگنزیک اثر ضد حساسیت و ضد آлерژی دارد. طلا، مس و نقره سبب تحریک بافت‌های عضلانی اعضاً نظیر طحال، کبد، گانگلیون‌های لنفاویک، مغز استخوان، عدد درونی پوست یعنی در حقیقت تحریک دستگاه «ریتیکولو-آندوتلیال»^۱ می‌شوند. هولیبند بتویید اسپر ماتوزوئید ورشد کمک می‌کند. کبات، آهن و مس برای تولید عوامل متخلکه خون مفید است.^۲ روی بدفع گازکربنیک بوسیله گلبول‌های قرمز کمک می‌کند.

ید برای فعالیت غده تیر وئید مفید است. سیلیسیوم از ضخیم شدن جدار شریان‌ها جلوگیری می‌کند^۳ و نقش ضد تصلب^۴ دارد (۷-۶۵). البته جذب از راه پوست بسیار کند است و مدت مجاورت آب با بدن باید طولانی باشد.

بهترین موقع برای استحمام در دریا ساعت ده صبح تاظهر و ۳ تا ۵ بعد از ظهر است و بعنوان تقویت کننده بهتر است که مدت از دو دقیقه شروع و بتدریج زیادتر شود و سرانجام بدء دقیقه خانمه یابد ولی بعنوان تسکین دهنده مدت باید بیشتر باشد. در نخستین بارکه شخص بکنار دریا می‌رود بهتر است قبل از استحمام در آب دریا مدت دو تا سه روز خود را بهوای دریائی عادت دهد. در دریا بهتر است که تمام بدن باستثنای سر در آب قرار گیرد و پس از خارج شدن از دریا توصیه شده است که بدن را فوری خشک کنند.

1- Réticulo-endothélique.

2- Hématopoïétique.

3- Anti-athéromateux.

4- Anti-scléreux.

مدت اقامت کودکان در «پلاژ» بتدریج باید زیاد شود. مدت در آغاز نیمساعت و یک ساعت باید باشد و اثرات آن در نظر گرفته شود و هرگاه اثرات زیان آوری مشاهده نشد مدت را زیاد کنند (۶ - ۶۹۲).

برخی از اوقات از حمام گرم آب دریا نیز استفاده می‌کنند. در این موارد مقدار امللاح آب دریا را میتوانند تغییر دهند. اثر تقویت کننده و تحریک کننده حمام گرم آب دریا از حمام سرد آن کمتر است. حمام گرم آب دریا سبب اتساع عروق محیطی می‌شود و بعضاً کند می‌گردد. تحریک کننده عصبی، تغذیه‌ای و تنفسی است و اثرات رادع و تحلیل برآورده دارد (۱-۲۲۳).

درجه حرارت حمام گرم آب دریا ۳۸ تا ۳۴ درجه است و استحمام در «وان» یا استخر انجام می‌شود.

استحمام در آب دریا و اقامت در «پلاژ» در موارد گوناگون نهی شده است و این کار برای کودکان خرد سالی که خیلی حساس هستند و زود عصبانی می‌شوند یا اگزهائی هستند و بطور کلی بیماریهای جلدی، بیماریهای چشمی، تورم مزمن هنخاط می‌باری گوش، روماتیسم‌های مفصلی و عضلانی دارند یا قلب آنها خوب کار نمی‌کند زیان آور است. در موارد کودکان بزرگتر و اشخاص بالغ علاوه بر موارد یاد شده اینکار برای تصلب شدید شرائین، سل حاد و تبی، برخی از عوارض معده، نفریت، تنگی نفس، دیابت، چاقی، برونشیت مزمن وغیره ضرر دارد. عموماً در موارد حمام‌های طولانی ممکن است اتفاقاتی از قبیل خستگی، سر درد،

1- Révulsifs.

2- Résolutifs.

ناراحتی‌های گوارشی مانند قی و اسهال و غیره عارض شود (۶۹۲ – ۶). از این نظر استفاده درمانی از آب دریا و اقلیم دریائی با مشورت قبلی پزشک باید انجام گیرد.

اثرات اقلیم دریائی :

هنگامی که شخص بکنار دریا می‌رود چه بخواهد چه نخواهد تخت تأثیر عوامل گوناگون اقلیم دریائی^۱ قرار می‌گیرد که اهم آنها عبارتند از : نور خورشید - انوار خورشید چهار نوع مستقیم^۲، جذب شده^۳ پخشیده^۴ و بازنتاب^۵ هستند. انوار خورشید که بسطح زمین می‌رسند ممکن است بسیه قسمت باطول موجهای مختلف تجزیه شوند. انوار دون قرهز^۶ باطول موج زیاد که اثر حرارتی دارد و ۵۹ درصد اثری کل انوار خورشید را تشکیل میدهند. انوار دیدهای^۷ که از انوار قرهز تابنفتش تشکیل شده‌اند و مقدار آنها چهل درصد کل انوار است. انوار فوق بنفس^۸ که مقدار آنها یک درصد است و از راه پدیده‌های فتوشیمیائی عیان می‌شوند.

(۱۲۴ و ۱۲۵)

در کنار دریا مقدار انوار مستقیم خورشید کمتر و انوار بازنتاب و

- 1- Climat maritime.
- 2- Directes.
- 3- Absorbées.
- 4- Diffusées.
- 5- Réfléchies.
- 6- Infrarouges.
- 7- Visibles.
- 8- Ultraviolettes.

پخشیده زیادتر است. از این رو روشناهی^۱ خیلی زیاد است. هرگاه هوای ساحلی مهآلود باشد میزان انوار پخشیده بیشتر میشود و انوار شیمیائی خورشید در انوار پخشیده زیادتر است زیرا انوار حرارتی بوسیله ابر و مه وغیره متوقف میشوند. فعالیت شیمیائی^۲ آسمان‌های ابری و تولید سرخی پوست^۳ در موقع ابری کاملاً شناخته شده همچنین زیاد شدن سرعت تراکم رنگ در پوست^۴ در ساحل معلوم شده است (۱ - ۲۰۸).

هوای فشار جو - فشار هوا در کنار دریا حد بیشینه خود را دارد و از این رو میزان اکسیژن در یك حجم معین هوا بیشتر از دیگر نواحی میباشد. باین علت در کنار دریا میدان تنفس وسیع‌تر و عمل اکسیژن‌گیری خون آسان‌تر است (۲۰۸-۱). هوای ساحل‌ها معمولاً پاک‌است و مقدار قابل توجه یعنی در حدود ده میلی‌گرم در متر مکعب کلرورسدیم و مقدار کمی ید و برم در بر دارد.

هوای دریائی روی پوست بدن اثر دارد و عوامل این تأثیر، رطوبت و حرکت شدیده هوا میباشند و کاهش حرارت زیاد میشود و در نتیجه سرعت جریان خون در سطح بدن بالا میرود. در کنار دریا تبادل گازی در ریه‌ها بهتر انجام میگیرد و فعالیت جریان خون زیادتر و اشتها و سرعت کار گواش بیشتر میشود. بطور کلی هوای دریائی تقویت کننده، نوساز^۵ و تحریک کننده^۶ است (۷ - ۶۹۱).

- 1- Luminosité.
- 2- Actiniques.
- 3- Érythème.
- 4- Pigmentation.
- 5- Reconstituant.
- 6- Excitant.

باد - سقراط از اثرات باد در انسان و سلامت او اطلاع داشته است.
در اثرات باد سرعت، درجه حرارت و میزان رطوبت آن دخالت دارند
و بطور کلی اثرات باد نامستقیم یا نامستقیم است.

اثرات نامستقیم باد مکانیک و عکس العمل عصبی^۱ است و سبب تحریک
جزیان جلدی خون و انتهای اعصاب محیطی می‌شود. باد دائمه تنفسی
را زیاد و فعالیت عصبی را افزون می‌کند. هر گاه شدید باشد تحریک کننده
است و وقتی خیلی شدید است مانع و مزاحم کوشش فیزیکی می‌شود و دائمه
تنفسی را کاهش میدهد و در نتیجه خستگی، عصبانیت و بیخوابی می‌آورد.
اثرات نامستقیم باد بویژه بر حرارت بدن است. اگر باد سرد باشد
حرارت بدن را پائین می‌آورد و هر گاه گرم باشد حرارت بدن را بالا می‌برد.
سرعت و رطوبت زیاد خاصیت سرد کننده باد را زیاد می‌کند. باد اثر خسته
کننده و مزاحم هوای گرم و اشباع شده از رطوبت را کاهش میدهد زیرا
تبخیر جلدی را زیاد می‌کند و در نتیجه انسان تحمل گرمای زیادتر را
بیشتر دارد. باد کثافات هوا را دور ویخشن و پراکنده می‌کند و چون فعالیت
را بیشتر می‌کند اثر تقویت کننده نیز دارد (۱ - ۱۳۵).

معمولًاً بادهای ساحلی منشاء فارهای دارند و بیشتر اوقات خشک
و سرد هستند ولی نسیم دریائی یا کپدیده محلی است و در اثر اختلاف
درجه حرارت خشکی و دریا وزان می‌شود. در روز، تابش خودشید زمین
را سریع قرگرم می‌کند و در نتیجه هوای دریائی از حدود ظهر بطرف ساحل
می‌وزد ولی پس از غروب آفتاب زمین زودتر از دریا سرد می‌شود و نسیم
در شب از سوی خشکی بطرف دریا وزان است (۱ - ۲۰۸ و ۲۰۹).

الکتریسیته جو - جو محل انجام پدیده‌های الکتریک است. تظاهرات این پدیده‌ها فقط باستگاههای دقیق آشکار می‌شوند. همانطور که زمین از یک میدان مغناطیسی احاطه شده از یک میدان الکتریک نیز محصور شده است. از این‌رو جو یک هدایت الکتریک دارد و در نتیجه جریان‌های الکتریک بوجود می‌آیند. فشرهای بالائی جو یک بار مثبت و سطح زمین یک بار منفی دارد و یک جریان الکتریک بطور دائم از هوا بزمین می‌رود. حالت الکتریک جو دراثر عوامل و شرایط گوناگون تغییر می‌کند. حالت الکتریک در جلگه‌ها و دشت‌ها اکثراً مثبت، در جنگل‌ها تقریباً صفر و در مجاورت جریان‌های سریع آب و در غارها منفی می‌باشد. شدت میدان الکتریک به بر جستگی‌های زمین بستگی دارد و در قله‌ها و روی بام‌ها بیشتر است. هرچه درجه حرارت بالاتر باشد میدان الکتریک ضعیفتر است. باران شدت میدان الکتریک را بطور کلی کاهش میدهد. برف و باد سبب اختلال قابل ملاحظه میدان الکتریک می‌شوند. ابرهای طوفانی بیش از هر عاملی در میدان الکتریک مؤثر است و بین ابرهایی که بار زیاد دارند و زمین یک میدان الکتریک بسیار شدید برقرار می‌شود که خالی شدن بار با شدتی در حدود صد هزار آمپر و یک تانسیون میلیون‌ها ولت انجام می‌گیرد (رعد و برق). همچنین ممکن است دراثر عوامل جو بالا تغییرات مهمی درشدت و حتی علامت میدان الکتریک جو پائین رخ دهد (۱۳۸-۱). بطور کلی قبول کردۀ‌اندکه یک یونیزاسیون شدید و مثبت یک عامل تحریک‌کننده^۱ است (۲۰۹-۱).

یونیزاسیون جو - در قسمت جو بالا، یونیزاسیون دراثر انوار

کیهانی و اشعه خود را باتول موج کوتاه و در جو پائین در اثر اماناسیون های رادیو آکتیو زمین و چشم های می باشد. در جو یونیزه دن نوع یعنی موجود است. یکی اینهای ریز یا بین های سریع و سبک که از گستگی ملکول های گازها بوجود می آیند و سرعت آنها بیک تا دو سانتیمتر در ثانیه است. نوع دوم اینهای درشت یا بین های کند و سنگین هستند که سرعت آنها سه هزار مرتبه کمتر است و از تشبیت اینهای ریز روی خرد های مایع با جامد موجود در جو تو لید می شوند. قسمت اعظم هدایت الکتریک جود را اینهای ریز است و هر چه هواناپالکتر باشد تعداد این های درشت زیادتر است. با وجود یک مشاهدات و آزمایش های زیادی در باره یونیزاسیون توده های گوناگون هوا برای اعلام یک نتیجه قطعی وجود ندارد معدله بطور کلی میتوان گفت که توده های مختلف هوا خواص الکتریک یکسان ندارند. توده های هوا که بطور مستقیم و سریع از محل اصلی خود میرسند خواص بدی و تعداد این های ریز خود را حفظ می کنند بنابراین هدایت الکتریک آنها زیاد است. بر عکس هرگاه توده ای از هوا از محل اصلی خود حرکت کند و مسیر طولانی را به پیمایید تعداد این های درشت آن زیاد و هدایت الکتریک آن ضعیف می شود. این ها باز مشتبث یا منفی دارند وین هایی که باز مخالف دارند دوباره تن کیب می شوند. هر چه جو شفاف تر، پاک تر و ساعات تابش خورشید بیشتر باشد یونیزاسیون شدید تر است. بنابراین در داشت و جلگه شدید تر از شهرها و در تابستان بیشتر از زمستان و در کوهستان زیاد تر از جلگه است. بطور کلی یونیزاسیون جو بعوامل گوناگون مانند سرعت باد، درجه حرارت، رطوبت، فشار، انوار فوق بنفس وغیره بستگی دارد و از این رو بر حسب زمان خیلی تغییر

میکند. از نظر حیاتی، شناسائی یونیزاسیون یک محیط اهمیت دارد زیرا موجودات زنده کم یا بیش تحت تأثیر آن قرار دارند. هرگاه هوا را با ین‌های مثبت باردار کنند انسان احساس ناراحتی میکند و کاهش نبض و سقوط فشار شریانی عارض میشود و اگر هوا با ین‌های منفی باردار شود احساس آرامش روحی و فکری میشود بعلاوه یک اثر اسید کننده دارد. درهوا ین‌های منفی بمقدار زیاد بوسیله اکسیژن تولید میشوند و تنفس این یعنی برای بیخوابی، اسپاسم، تنگی نفس و غیره اثراتی مفید بدبال دارد (۱۳۹-۱ تا ۱۴۱).

این بود مختصری از اهم عوامل اقلیم ساحلی که در ساکنان ساحل‌ها تأثیر دارد و با قسمتی از نوشتۀ «رونه‌دو بوس»^۳ تحت عنوان «زنده‌ماندن کافی نیست»^۴ خاتمه داده میشود:

«ما هنوز اعتقاد عمیق داریم نیروهایی که از آسمان، زمین و آب ریشه میگیرند بر حیات حکومت میکنند و در حقیقت برای این اعتقاد یک پایه و اساس نیستی وجود دارد. بسیاری از فعالیت‌های انسان مانند حرارت بدن، ترشح هورمون و فشارخون با فضول یا نیروهای کیهانی تغییر میکنند. برخی از عمیق‌ترین صفات مشخصه زیستی زمین سلطه گردش زمین به دور خورشید، حرکت ماه بگرد زمین و دوران زمین بدور محصور آن قرار دارد» (۱۰۸-۸).

-
- 1- Acidifiant.
 - 2- Alcalose.
 - 3- René Dubos.
 - 4- Survival is not enough.

بطورکلی اقلیم دریائی اثرات عمومی و اختصاصی دارد که خلاصه آنها بقرار زیر است :

اثرات عمومی - اقلیم دریائی کار تمام اعضای بدن را تحریک می‌کند و بطورکلی تقویت‌کننده است. عوامل تحریک‌کننده متعدد هستند مانند پرتوهای خودشید، بادها، اوزون، ید، مواد نمکی موجود در هوا، یونیزاسیون جو، حمام دریا و غیره. معذلك اثرات اقلیم دریائی پیچیده است زیرا علاوه بر اثر تقویت‌کننده یک‌انفر آرام بخش دارد که نتیجهٔ پایداری نسبی حرارت، رطوبت و فشار است.

اثرات اختصاصی - اثرات اختصاصی اقلیم دریائی روی اعمال و اعصاب گوناگون بقرار زیر است :

تنفس- حرکات تنفسی کند و میدان تنفسی وسیع و هواگیری ریه زیاد می‌شود.

خون- گلبول‌های قرمز و هموگلوبین شروع به زیاد شدن می‌کنند. قلب کند می‌شود و فشار شریانی کمی بالا میرود.

دستگاه گوارش- اقلیم دریائی اثر اشتها آور و یبوست آور دارد.

کلیه‌ها- اسیدیته ادرار بالا میرود.

پوست- علاوه بر تراکم مواد رنگی پوست، اقلیم دریائی یک‌انفر تحریک‌کننده در تمام اعمال پوستی بخصوص روی اعصاب پوست دارد.

دستگاه عصبی- اقلیم دریائی یک‌انفر تحریک‌کننده روی اعصاب سینپاتیک و یک‌انفر تسکین دهنده روی اعصاب «واگ» دارد.

غدد داخلی- زیاد شدن فعالیت غده‌تیر و ظیبد، پاراتیر و ظید و غدد تناسلی.

تغذیه- تحریک‌کننده رشد، وزن و قد در افراد جوان، افزایش

«متابولیسم باز» تا حدود ۴۰ درصد، زیاد شدن اشتها، ثبیت بهتر املاح معدنی بویژه کلسیم و فسفر.

باید در نظر داشت که اقلیم دریائی برای افراد مبتلا به بیماریهای حاد، تبدار، برخی ازانواع سل، روماتیسم مفصلی حاد، نفریت‌های حاد، فشار خون، اختلالات عصبی وغیره زیان‌آور است. «میشله»^۱ گفته است که «زندگی کردن در خشکی یک استراحت و در دریا یک پیکار است پیکار جان‌افزا برای آنان که تحمل آن را دارند».

منابع اکتساب

- 1 - Delore (P.) et Milhaud (M.): *Précis d'Hydrologie et de Climatologie Clinique et Thérapeutique*. Paris, 1952.
 - 2 - Furon (Raymond): *Le problème de l'eau dans le monde*. Paris, 1963.
 - 3 - Vaillant (J. R.): *Les problèmes du dessalement de l'eau de mer et des eaux saumâtres*. Paris, 1970.
 - 4 - Aubert (Maurice): *Action de certaines formes planctoniques dans le pouvoir antibiotique du milieu marin*. Ann. Inst. Hydr. et Clim., XXXV.
 - 5 - Stefanescu (S.): *Contribution à l'étude de la viabilité des bactéries pathogènes dans le milieu marin*. Ann. Inst. Hydr. et Clim., XXXV.
 - 6 - Larousse Médical, 1952.
 - 7 - Basmans (A.): *La mer*. Ann. Inst. Hydr. et Clim. vol. 38, 1967.
 - 8 - Reader's Digest. December 1970.
-
- 1- Michelet.